

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 30. maj 2008

letnik XV

št. 10

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona
o spremembi in dopolnitvi Zakona o dohodnini
(ZDoh-2C) - prva obravnava, EPA 2033-IV 3

Mnenje Državnega sveta
k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah
Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1B) 4

Mnenje Državnega sveta
k Predlogu resolucije o nacionalnem planu
zdravstvenega varstva 2008 - 2013
"zadovoljni uporabniki in izvajalci zdravstvenih storitev" 8

Mnenja komisij

- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah
Zakona o sodnem registru (ZSReg-D) 13
- k Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o varstvu
osebnih podatkov (ZVOP-1B) 14
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah
Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-I) 15
- k Predlogu za razpis posvetovalnega referenduma o območjih
pokrajin v Sloveniji s Predlogom odloka o razpisu
posvetovalnega referenduma 17
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah
Zakona o visokem šolstvu (ZViS-F) 20
- k Poročilu o delu Nadzornega sveta RTV Slovenija v letu 2007 22

- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (ZDoh-2B) 24
- o problematiki Študentskega doma Korotan na Dunaju 26

Poročilo komisije k pozivu za vložitev Predloga zakona o spremembah in Doplnitvah Zakona o sodniški službi v zakonodajni postopek 27

Sklep Državnega sveta o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije 29

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o dohodnini (ZDoh-2C) - prva obravnava, EPA 2033-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 7. seji 21. 5. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o dohodnini (ZDoh-2C) - prva obravnava

Državni svet meni, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo.

Predlagatelji zakona skušajo s spremembami zakona spodbuditi reševanje stanovanjske problematike z zagotovitvijo socialno pravične olajšave. Pri tem izhajajo iz dejstva, da je bila v letu 2005 uvedena olajšava, ki je upravičencem zmanjšala letno davčno osnovo za štiri odstotke letno za plačane zneske, namenjene reševanju stanovanjske problematike. Ta olajšava je bila že v letu 2007 ukinjena, s tem pa so bili prizadeti številni kreditorejmalci, ki niso mogli več uveljavljati olajšave, na katero so pri najemu kredita računali.

Državni svet meni, da je predlagana uveljavitev olajšave v obliki zmanjšanja dohodnine oz. v obliki davčnega kredita, ki zmanjšuje dejanski znesek davka, ki ga zavezanec plača, primerna. Višina plačanega zneska za nakup, gradnjo ali finančni najem stanovanjske hiše ali stanovanja za rešitev stanovanjskega problema, ki se predlaga in znaša 200 evrov ter dodatni davčni kredit za vzdrževane družinske člane v višini 100 evrov za prvega in 150 evrov za vsakega nadaljnjega družinskega člana, ob tem, da lahko zavezanec uveljavlja zmanjšanje letnega davka največ v višini 6000 evrov ter dodatno še 1500 evrov za prvega in 2000 evrov za vsakega nadaljnjega družinskega člana, je po mnenju Državnega sveta stvar nadaljnjih preračunov in presoje, ki bo pokazala najprimernejše rešitve.

Državni svet se ne strinja z mnenjem Ministrstva za finance, ki predlogu zakona nasprotuje z obrazložitvijo, da uvedba nestandardne olajšave kot se predlaga, ni primerna. V sistemu standardnih olajšav, ki zmanjšujejo davčno osnovo bi uvedba davčnega kredita pomenila pomembno sistemsko spremembo in uvedla zahtevnejši in zapletenejši administrativni postopek, vezan tudi na komaj uvedeni informativni izračun dohodnine. Državni svet meni, da gre pri predlagani spremembi zakona in poskusu vrnitve olajšav v sistem za več kot zgolj administrativne težave, ki jih utegne uveljavitev zakona povzročiti davčni upravi. Ponovna vzpostavitev olajšav bi namreč pomenila dodatni signal vsem, predvsem pa mladim družinam, da država razume težave in pričakovanja mlade generacije, ki ni bila deležna ugodnih kreditov in poceni odkupa družbenih stanovanj ter jim olajšati reševanje stanovanjskega problema.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Stojan Binder.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1B) - skrajšani postopek**, EPA 2029-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 7. seji 21. 5. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1B) - skrajšani postopek

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet je k predlogu zakona oblikoval naslednje **konkretne pripombe**:

k 2. členu

Člen se črta.

Obrazložitev:

Obstoječi kontni okvir, ki bi ga v skladu s predlogom predpisal Slovenski inštitut za revizijo v soglasju z Ministrstvom za finance in Ministrstvom za gospodarstvo, temelji na Slovenskih računovodskih standardih. Slednji niso enaki Mednarodnim RS, ki jih uporablja večina velikih slovenskih družb, še zlasti tistih, ki so v tuji lasti.

Zato bi z zakonom predpisan kontni okvir povzročal prej navedenim družbam dodatno delo in stroške zaradi prilagoditve informacijske podpore na predpisan kontni okvir oziroma vodenje poslovnih knjig po obeh standardih.

Sicer pa je splošna praksa vodenja poslovnih knjig v Sloveniji takšna, da se, če je le mogoče, že v skladu s SRS 22 upoštevajo obstoječi kontni okvir, ki ga pripravi SIR, zato njegovo uzakonjanje ni smiselno:

k 12. členu

2. alineja prvega odstavka 194.a člena se spremeni tako, da se glasi:

"- če je predmet stvarnega vložka, razen prenosljivih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga iz prejšnje alineje, že bil vrednoten s strani neodvisnega izvedenca največ šest mesecev pred dnevom izročitve predmeta stvarnega vložka in je bilo vrednotenje opravljeno v skladu s splošno priznanimi standardi in načeli vrednotenja;"

Obrazložitev:

Direktiva 2006/68/ES posodablja in skuša poenotiti posamezne korporativne institute v EU s spremembami 2. direktive (77/91/EGS). Ena od sprememb je tudi poenostavljanje in pocenitev uporabe stvarnih vložkov za ustanovitve in dokapitalizacije družb, ne da bi pri tem trpela varnost upnikov ter družbenikov.

Novi 194.a člen ZGD-1 implementira drugi odstavek novega 10.a člena direktive, ki določa, da revizija stvarnih vložkov ni potrebna "če so sredstva... .. prispevana kot vložki, ki niso plačani v denarju, že bila predmet vrednotenja s strani **neodvisnega priznanega izvedenca** in so izpolnjeni določeni pogoji". Predlagani član 194.a dosledno implementira direktivo. Ustrezni pogoji in varovala, da se omogoči enostavnejša, a varna uporaba stvarnih vložkov skladno z direktivo so vsebovane v tej in drugih spremembah, ki jih prinaša ZGD-1 B.

Iz neznanega razloga pa je neodvisni priznani izvedenec, ki opravi **vrednotenje** zamenjan z »revizorjem«. To je popolnoma napačno, saj revizorji niso tisti, ki opravljajo vrednotenja. Že zaradi sedanjih določb ZGD-1, po katerih vrednost stvarnega vložka "»oceni revizor" v praksi prihaja do težav. Cenitve delajo strokovnjaki, ki so specializirani za to in imajo ustrezne licence. V praksi bo ob predlagani rešitvi prihajalo do tega, kar se dogaja že zdaj, da bo stvarni vložek najprej ocenil cenilec, nato pa ga bo "ocenil" še revizor, ki se bo skliceval na poročilo cenilca. Torej bo še vedno prihajalo do nepotrebnega dodatnega stroška dvojnih ocen vrednosti stvarnega vložka. To pa nikakor ni implementacija direktive, temveč izogibanje implementaciji, kar gotovo ni namen predlagatelja.

k 15. členu

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"(2) Prvi stavek drugega odstavka 247. člena ZGD-1 se črta. V drugem stavku drugega odstavka se črta beseda "Tako".

Drugi odstavek postane tretji odstavek.

Obrazložitev:

Ena od najbolj pomembnih sprememb, vsebovanih v direktivi 2006/68/ES je liberalizacija poslovanja z lastnimi delnicami. Novi 194.a člen ZGD-1 naj bi implementiral spremenjeni 19. člen Druge direktive.

Dejstvo je, da je bila z Direktivo 2006/68/ES črtana 10 % maksimalna meja lastnih delnic iz dosedanje točke (b) prvega odstavka člena 19 Druge direktive. Namesto tega Druga direktiva sedaj državam članicam ponuja opcijo (točka (i) drugega pododstavka prvega odstavka člena 19 Druge direktive), da določijo zgornjo dovoljeno mejo, ki jo lahko dosega lastne delnice (nominalni oziroma pripadajoči znesek). Ta meja **ne sme biti nižja** od 10 % vpisanega kapitala. Pri tem je vprašljiv sam način izračuna, kaj se šteje med "pridobljene delnice", kar ugotavlja tudi sam predlagatelj zakona:

"Točka (i) drugega pododstavka prvega odstavka člena 19 Druge direktive določa, da se v 10 % mejo vštevajo "pridobljene delnice" in "že prej pridobljene delnice". Glede na nedvoumen besedni zapis uvodnega stavka drugega pododstavka prvega odstavka člena 19 Druge direktive ("pridobitve v smislu prvega pododstavka") so "pridobljene delnice" tiste delnice, ki so pridobljene na podlagi pooblastila skupščine. Lastne delnice, ki so pridobljene na podlagi drugega ali tretjega odstavka člena 19 ali člena 20 Druge direktive, niso »pridobljene delnice« v smislu določb o zgornji dovoljeni meji lastnih delnic.¹ "

¹ Točka 11b Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gospodarskih družbah – ZGD-1B
EVA: 2008-2111-0007.

Bolj pravno vprašljiva je naslednja trditev, da "vsekakor lahko nacionalna zakonodaja določi, da so "že prej pridobljene delnice" vse lastne delnice, ki so pridobljene na podlagi (katerihkoli) drugih izjem za pridobivanje lastnih delnic, in jih družba še vedno ima".

Ne glede na dvom o pravni korektnosti predlagane implementacije pa ni nobenega dvoma glede vsebinske neskladnosti zdajšnjega predloga z namenom direktive. **Direktiva želi liberalizirati razpolaganje z lastnimi delnicami.** 4. uvodna določba direktive npr. pravi: "Delniškim družbam bi moralo biti dovoljeno, da pridobijo lastne delnice do meje, ki jo postavljajo meje razdeljivih rezerv, obdobje, v katerem je taka pridobitev odobrena s strani skupščine, pa bi moralo biti daljše, da bi okrepilo prilagodljivost ter zmanjšalo upravno breme za podjetja, ki se morajo nemudoma odzvati na razvoj trga, ki vpliva na cene delnic."

Za liberalizacijo poslovanja z lastnimi delnicami obstajajo mnogi tehtni razlogi. Poleg možnosti odzivov na dogajanja na trgih, ki jih omenja direktiva, je dejstvo, da so V EU lastne delnice vse bolj uporabljana orodja za nagrajevanje zaposlenih in povezave med družbami (swapi delnic ipd.). **Manjša togost zakonodaje na tem področju in možnost delničarjev, da odločajo o ključnih vidikih poslovanja z lastnimi delnicami, je zato v interesu družb, gotovo tudi zaposlenih in posledično gospodarstva vsake države.**

Predlagana rešitev v ZGD-1 B pa v skoraj ničemer ne sledi možnostim, ki jih daje direktiva². Predlagana je rešitev, ki minimalno spreminja zdajšnjo ureditev in je glede omejevalnosti na samem robu dopustnosti po direktivi. Obvezna 10 % meja za lastne delnice je ukinjena in s tem se je odprla možnost, da nacionalne zakonodaje tudi za delnice, ki so pridobljene na podlagi drugega in tretjega odstavka člena 19 Druge direktive (torej na podlagi prve in druge alineje prvega odstavka 247. člena ZGD-1), to mejo povečajo ali popolnoma odpravijo. S tem, ko predlagatelj ne omogoča take rešitve tudi za Slovenijo, neosnovano postavlja slovenske družbe v slabši položaj od držav, ki so to možnost dopustile. Razen, če za to obstaja kakšen drug razlog, ki v pojasnilih k predlogu ni nikjer razkrit, je smiselno, da se omejitev imetništva 10 % lastnih delnic odpravi.

k 18. členu

Prvi odstavek 280. člena se spremeni tako, da se glasi:

"280. člen
(revizijska komisija)

(1) Če nadzorni svet imenuje revizijsko komisijo, mora biti vsaj en član komisije neodvisen strokovnjak in usposobljen za računovodstvo ali revizijo. Ostali člani revizijske komisije so lahko člani nadzornega sveta in/ali drugi člani, ki jih imenuje skupščina delničarjev družbe.

Obrazložitev:

V skladu s prvim pododstavkom prvega odstavka 41. člena direktive morajo države članice v nacionalni zakonodaji določiti, ali revizijsko komisijo sestavljajo:

- neizvršni člani upravnega telesa revidiranega subjekta **in/ali**
- člani nadzornega telesa revidiranega subjekta **in/ali**
- člani, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta.

² Edina svetla izjema je podaljšanje roka, za katerega se lahko da skupščinsko pooblastilo.

V drugem odstavku 41. člena direktive so primeroma navedene naloge, ki naj jih opravlja revizijska komisija. EU direktiva dopušča možnost dodajanja novih nalog revizijske komisije.

Glede na to, da je revizijska komisija smiselna le v primeru zelo velikih poslovnih sistemov, je smiselno priporočilo direktive upoštevati na način, ki dopušča širitev revizijske komisije na ostale člane, strokovnjake, ki niso člani nadzornega sveta.

V primeru dikcije iz prvotnega predloga prvega odstavka tega člena pa gre za z zakonom opredeljeno administrativno breme, ki zgolj povečuje stroške delovanja, ne daje pa učinkov. Vloga revizorja in nadzornega sveta je jasna, posebej to velja za njuno sodelovanje in področja, ki se sicer predpisujejo revizijski komisiji.

k 19. členu

V četrtem odstavku 281. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

"Nadzorni svet skupščini predlaga imenovanje revizorja. V družbah, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na trgu vrednostnih papirjev, mora predlog nadzornega sveta temeljiti na priporočilu revizijske komisije."

Obrazložitev:

V tem členu se implementira zahteva, ki je določena v tretjem odstavku 41. člena direktive 06/43. Ta določa, da mora predlog upravnega ali nadzornega telesa za imenovanje zakonitega revizorja **v subjektih javnega interesa** temeljiti na priporočilu revizijske komisije. Subjekti javnega interesa so družbe, katerih vrednostni papirji kotirajo na organiziranih trgih in finančne institucije. V zdajšnjem predlogu pa je taka rešitev brez kakršnega koli razloga razširjena na vse družbe, ki imajo nadzorni svet ali upravni odbor. Predlog po nepotrebnem dela zmedo v družbah, kjer komisija ne obstaja in ni obvezna po zakonu. Po drugi strani pa revizijsko komisijo lahko oblikujejo tudi nejavne družbe, pri čemer bi morale biti svobodne, da po svoje uredijo razmerja med nadzornim svetom ali upravnim odborom in komisijami.

k 20. členu

V četrtem odstavku 289. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

"Upravni odbor skupščini predlaga imenovanje revizorja. V družbah, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na trgu vrednostnih papirjev, mora predlog upravnega odbora temeljiti na priporočilu revizijske komisije."

Obrazložitev:

Glej obrazložitev konkretne pripombe k 19. členu."

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Borut Meh.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Predlogu resolucije o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2008-2013 "zadovoljni uporabniki in izvajalci zdravstvenih storitev", EPA 2043-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 7. seji 21. 5. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu resolucije o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2008-2013 "zadovoljni uporabniki in izvajalci zdravstvenih storitev"

Državni svet je k predlogu resolucije oblikoval naslednje **splošne pripombe**:

1. Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, kakor tudi vsem naslednjim vladam, da pričnejo voditi konsistentno zdravstveno politiko ob vključevanju vseh vladnih kot tudi nevladnih resorjev, ki bo v dobro vseh prebivalcev Slovenije in ki bo temeljila na načelih socialnega zdravstvenega zavarovanja, kar pomeni solidarnost, neprofitnost, pravičnost, enakost vseh zavarovanih oseb (Bismarckov model).
2. Državni svet nadalje predlaga, da naj Vlada Republike Slovenije gradi zdravstveno politiko na javnem interesu in ohrani obvezno zdravstveno zavarovanje in javne zdravstvene službe kot dejavnosti javnega pomena ter onemogoči prelivanje javnih sredstev v privatne namene ter postavi jasna razmerja med javnim in zasebnim zdravstvom.
3. Državni svet posebej opozarja na dejstvo, da se v obravnavanem predlogu sredstva za zdravstveno varstvo zmanjšujejo, kot se zmanjšuje tudi gospodarska rast, in nanjo vezan delež BDP, ki ga namenjamo zdravstvu. Obenem pa se načrtuje povečanje deleža zasebnih sredstev in zmanjšuje sredstva obveznega zavarovanja, ki temeljijo na principih solidarnosti in vzajemnosti. To je še posebej zaskrbljujoče, saj je prispevek za prostovoljno zavarovanje enak, ne glede na prihodek posameznika, celo več, višji je za upokojence, kot za aktivno zaposlene. Ob tem pa vsi segmenti družbe, državni organi in nevladne organizacije opozarjajo na povečevanje števila revnih oziroma izginjanje srednjega sloja, ki največ prispeva v zdravstvene blagajne. Na drugi strani pa zavarovalnice, ki izvajajo prostovoljna zdravstvena zavarovanja, porabljajo ogromna finančna sredstva za lastno poslovanje, ki bi ga lahko organizirale racionalnejše, presežek sredstev pa namenile za povečani obseg programa zdravstvenega varstva in ne za profit. Vlada Republike Slovenije mora zato tem negativnim trendom, kakor tudi stroškom delovanja zavarovalnic, nameniti vso pozornost in izpeljati sistem zdravstvenega zavarovanja v smeri ponovne vključitve prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja v obvezno zdravstveno zavarovanje.
4. Vlada Republike Slovenije mora poskrbeti za racionalno ravnanje s sredstvi, namenjenimi za zdravstvo, postaviti mora popolno in pregledno mrežo javne zdravstvene službe ter opredeliti jasne kriterije za izdajanje koncesij na primarni kot sekundarni ravni. Njihovo podeljevanje se mora vršiti na podlagi javnih razpisov, opravljati pa se mora tudi nadzor nad izdajanjem koncesij in opravljanjem koncesijske službe. Državni svet opozarja na primere "divje privatizacije" v zdravstvu in zaradi tega podeljevanje koncesij ne more in ne sme biti prepuščeno občinam.

5. Državni svet nadalje opozarja, da bi moral obravnavani predlog opredeliti poklicne bolezni in poškodbe pri delu. Prav tako bi bilo potrebno v sistem zdravstvenega zavarovanja uvesti diferencirane prispevne stopnje za delodajalce za poškodbe pri delu in za bolezni, povezane z delom. Zaradi naraščanja števila poškodb pri delu in poklicnih obolenjih pa na primeren način nagrajevati delodajalce, ki skrbijo za zdravje pri delu, ter sankcionirati tiste, ki temu ne posvečajo potrebne pozornosti.
6. Ministrstvo za zdravje naj zavarovancem omogoči transparenten pregled nad pravicami iz obveznega in prostovoljnega zavarovanja in jim povrne zaupanje v slovenski zdravstveni sistem. Prav tako naj izboljša dostopnost do zdravstvenih storitev, skrajša oziroma odpravi čakalne dobe, ki nastajajo zaradi neurejenih odnosov med javnim in zasebnim zdravstvom, in izboljša odnos izvajalcev do pacientov.
7. Državni svet ocenjuje, da lahko tako Vlada Republike Slovenije kot Ministrstvo za zdravje izpolnita pričakovanja zavarovancev, v kolikor bo Predlog resolucije o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2008-2013 temeljil na konkretnih ciljih, aktivnostih, nosilcih, rokih in sredstvih, kot to določa 6. člen Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki glasi: *"Republika Slovenija planira razvojne možnosti in potrebe z zdravstvenimi programi in zdravstvenimi zmogljivostmi. Plan zdravstvenega varstva mora temeljiti na analizi zdravstvenega stanja prebivalstva, izhajati iz zdravstvenih potreb po celovitem zdravstvenem varstvu, upoštevati kadrovske in druge zmogljivosti ter zagotoviti smotrno delitev dela. Plan zdravstvenega varstva Republike Slovenije vsebuje:*
 - *strategijo razvoja zdravstvenega varstva;*
 - *prednostna razvojna področja;*
 - *naloge in cilje zdravstvenega varstva;*
 - *podlage za razvoj zdravstvenih dejavnosti na posameznih ravneh, vključno z izobraževanjem in izpopolnjevanjem kadrov, ter za razvoj sistema zdravstvenega zavarovanja;*
 - *specifične potrebe in možnosti zdravstvenega varstva posameznih območij;*
 - *nosilce nalog za uresničevanje plana zdravstvenega varstva;*
 - *merila za mrežo javne zdravstvene službe, upoštevaje dostopnost zdravstvenih storitev po območjih.*

Plan zdravstvenega varstva vsebuje dolgoročne, srednjeročne in kratkoročne opredelitve.

Predlog plana zdravstvenega varstva pripravi Vlada Republike Slovenije. Pri pripravi Predloga plana zdravstvenega varstva sodelujejo Zdravstveni svet, pristojne zbornice, združenja zdravstvenih in drugih zavodov ter organizacij, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Svet za zdravje."

8. Državni svet še enkrat poudarja, da je gradivo sicer zelo obsežno, vsebuje številna področja in nudi vpogled v delovanje zdravstvenega sistema, vendar pa v njem ni konkretnih opredelitev in rešitev za prepotrebni razvoj in spremembo zdravstvenega varstva. Prav tako gradivo ne zajema ukrepov in aktivnosti za odpravo dosedanjih slabosti in negativnih pojavov pri izvajanju zdravstvene dejavnosti.
9. Zavarovanci v dokumentu ne najdejo odgovorov, kako jim bo izboljšana dostopnost do zdravstvenih storitev, kako se bodo skrajševale dolge čakalne dobe, kako se bo izboljšal odnos izvajalcev do njih in kako bodo odpravljeni razni pojavi neupravičenega

zaračunavanja plačil in doplačil za storitve, ki jim jih zagotavlja Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju in obvezno zdravstveno zavarovanje.

10. Pri nadaljnjem razvoju in upravljanju sekundarnega nivoja zdravstvenega varstva, to je bolnišničnega zdravljenja, je potrebno omejiti politični vpliv ozkih lokalnih interesov občin.
11. Državni svet nadalje predlaga Ministrstvu za zdravje, da vzpostavi celovit sistem izboljševanja kakovosti v zdravstveni službi z ustanovitvijo Agencije za kakovost ter akreditacijo bolnišnic.
12. V obravnavanem dokumentu je potrebno jasneje razmejiti pristojnosti med Inštitutom za varovanje zdravja in območnimi Zavodi za zdravstveno zavarovanje, ker drobljenje nalog nacionalnega pomena na regijske centre ni v prid racionalne in učinkovite porabe javnih sredstev. Prav tako je potrebno opredeliti promocijo zdravja na nacionalni ravni. Inštitut za varovanje zdravja bi morali ohraniti kot nacionalni center, ki razvija stroko promocije zdravja ter razvija in vrednoti programe promocije zdravja na nacionalni ravni za različna okolja in populacijske skupine.

Državni svet je k predlogu resolucije oblikoval naslednje **konkretne pripombe**:

7.1. Dejavnost javnega zdravja

Javno zdravje je kljub dobri definiciji neustrezen pojem, ki ga je potrebno uskladiti z Mednarodno klasifikacijo funkcioniranja, invalidnosti in zdravja in bi ga bilo primerneje poimenovati "javno zdravstvo", cilj dejavnosti pa "javno zdravje", ki ni stanje, pač pa dinamičen proces.

7.1.2.1 Inštitut za varovanje zdravja

Besedilo zadnjega odstavka tega podpoglavja se spremeni in se glasi:

"Pomembno vlogo pri ocenah tveganja imajo rezultati laboratorijskih analiz. Laboratorijsko podporo za potrebe uradnega nadzora na področju živil, pitne vode in vzorcev okolja lahko izvajajo različni laboratoriji, pri čemer je na nacionalni ravni potrebno zagotoviti centralno organiziranost laboratorijske dejavnosti, s krovno vlogo laboratorija IVZ RS. Ostali usposobljeni laboratoriji bi poleg laboratorija IVZ izvajali laboratorijsko dejavnost za uradni nadzor kot podizvajalci krovnega laboratorija. Pri izbiri podizvajalcev bo potrebno upoštevati možen konflikt interesov (delež tržne dejavnosti) in usposobljenost izvajalcev, kar bi posledično vodilo k specializaciji posameznih izvajalcev."

V obravnavanem dokumentu bi morala biti opredeljena tudi Agencija za varno hrano.

7.2.1. Opredelitev stanja

V drugem odstavku je nerazumljivo, da na primarni ravni delujejo terapevti, saj so ti vključeni na vseh nivojih zdravstvenega varstva, ne le na primarnem.

Število zdravstvenih delavcev na 1.000 prebivalcev ni nikakršen pokazatelj vključenosti delovnih terapevtov, saj o tem niso bile narejene konkretne raziskave, na katerih bi lahko temeljila statistika. Statistika je torej nepopolna, saj zastopa le določene zdravstvene profile.

7.2.1.4 Opremljenost bolnišnic z drago medicinsko opremo

Na tem mestu bi bilo nujno razmišljati in predvideti (glede na projekcije glede staranja prebivalstva) način zagotavljanja prilagojene opreme in pripomočkov za delovno terapevtsko obravnavo na domu. Temu primerno je potrebno predvideti tudi usposobljen kader – delovnega terapevta in servisno službo za vzdrževanje, montažo in servisiranje opreme in pripomočkov.

7.2.2.1. Primarna raven

V kriterijih za določanje mreže na primarni ravni, za dejavnost družinske medicine je nov pojem "zdravstveni tim", nikjer pa ni zapisano, kdo ga sestavlja. V kriterijih za določanje mreže na primarni ravni so zajeti samo zdravniki in zobozdravniki. Kje so ostali člani tima? V razvitih državah je glavnina delovnih terapevtov zaposlena ravno na primarni ravni.

V četrtem odstavku se doda naslednji stavek: "V multidisciplinarnem timu za nego in oskrbo na domu mora sodelovati tudi fizio oziroma delovni terapevt."

7.2.2.8. Fizikalna in rehabilitacijska medicina

V istem podpoglavju (7.2.) sta dve podpoglavji z istim naslovom in nadaljevanjem vsebine poglavja 7.2.1.8.

Državni svet podpira, da se 20-30 % fizioterapevtske obravnave in obravnave delovne terapije prenese na izvajanje na domu. Že sedaj so čakalne dobe na primarni ravni po Sloveniji dolge, indikacija za delo na domu pa vključuje posebno skupino bolnikov, ki do sedaj ni bila deležna FTH obravnave (postopki čakanja na nadaljevanje zdravljenja v specializiranih ustanovah, čakanje mesta v domovih starejših občanov, arhitektonske ovire mesta bivanja, nepokretnost itd.). Vendar pa je potrebno povečati število fizioterapevtov, saj z obstoječim številom zaposlenih fizioterapevtov na primarni ravni izvedba tega predloga ni izvedljiva. Na primarno raven oskrbe sodi tudi ambulantna dejavnost posameznih slovenskih zdravilišč. Dejstvo pa je, da so čakalne dobe v zdraviliščih povprečno šest mesecev. Brez širitve programa tudi tu ne bo mogoče izkoristiti obstoječih kapacitet.

7. 2. 4 Koncesije

Celotno poglavje 7.2.4. je orientirano samo na eno vrsto zdravstvenih delavcev – to je na zdravnike. Ker pa so tudi drugi zdravstveni delavci upravičeni do nudenja koncesionarskih storitev, je potrebno zadnji stavek tega poglavja spremeniti tako, da se glasi:

"Konkurenčna klavzula, ki jo določa delovnopravna zakonodaja, zahteva, da lahko zdravniki in drugi zdravstveni delavci opravljajo istovrstno dejavnost pri drugem delodajalcu samo z vednostjo tistega, pri katerem je redno zaposlen."

7.3. Kadrovske potrebe v zdravstvu

7.3.2. Projekcija kadrovanja

Nikjer niso omenjeni fizioterapevti, čeprav so pomemben člen v timu. Že danes jih primanjkuje, zato bi bilo treba v projekciji kadrovanja predvideti to dejstvo, predvsem v smislu širitve števila vpisanih na študij fizioterapije.

To podpoglavje obravnava samo zdravnike, zobozdravnike, farmacevte in medicinske sestre. Drugi profili (med drugim tudi delovni terapevti, fizioterapevti in drugi) kot da ne obstajajo.

7.4. Upravljanje človeških virov

V celotnem dokumentu sta poudarjeni medicina in zdravstvena nega, občasno se omenjajo tudi farmacevti, pomanjkljiva pa je opredelitev drugih sodelavcev v zdravstvenem timu.

8. Nevladne organizacije in druga združenja

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

"Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije (NSIOS) v skladu z zakonom o invalidskih organizacijah povezuje in usklajuje interese reprezentativnih in drugih invalidskih organizacij, ki delujejo na državni ravni. Ena od ključnih nalog NSIOS je vodenje civilnega dialoga z državnimi institucijami, med drugim tudi z Ministrstvom za zdravje, kajti cilji delovanja invalidskih organizacij prav tako obsegajo ohranjanje bioloških potencialov invalidov, obnovitveno rehabilitacijo na izvenbolnišnični način, oskrba z medicinsko-tehničnimi pripomočki in druge zdravstvene ukrepe, ki odločilno vplivajo na kvaliteto življenja invalidov. Posamezne invalidske organizacije so še posebej povezane z zdravstvom, ker zastopajo kronične bolnike, za katere je značilna finalna ali napredujoča invalidnost."

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Peter Požun.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem registru (ZSReg-D) - skrajšani postopek, EPA 2040-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 8. seji 7. 5. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem registru, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **podpira**.

V dodatni obrazložitvi predloga zakona je **predstavnik predlagatelja** poudaril, da so od 1. februarja 2008 v uporabi nove informacijske rešitve, ki omogočajo učinkovitejšo in strankam prijaznejšo izvedbo postopkov: vključitev sodnega registra v poslovni register, elektronsko vlaganje predlogov za vpis in elektronsko vodenje zbirke listin ter objava vpisov na javnih spletnih straneh. Predlog zakona ureja postopke v sistemu *Vse na enem mestu* in zagotavlja dostopnost podatkov, vpisanih v sodni register ter pravno učinkovanje z ustreznim vpisom v sodni register.

Na vprašanje o morebitni zaščiti sistema e-VEM (*Vse na enem mestu*) in centralna elektronska hramba dokumentov (CEH) pred morebitnimi nepooblaščenimi posegi je predlagatelj zagotovil, da je zaščita osnovni standard sistema.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1B) - skrajšani postopek, EPA 2037-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 8. seji 7. 5. 2008 obravnavala Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o varstvu osebnih podatkov, ki ga je Državnemu zboru predložil v obravnavo poslanec v Državnem zboru dr. Pavel Gantar.

Predlagatelj je v uvodni obrazložitvi poudaril, da Zakon o varstvu osebnih podatkov glede namena zbiranja in obdelave podatkov določa, da se le-ti lahko zbirajo v točno določene zakonite namene. Predlog spremembe kot poglavitno rešitev navaja, da se kot občutljivi osebni podatki štejejo tudi prometni podatki o elektronskih komunikacijah posameznika. Upravljavcem komunikacijskih omrežij nalaga, da pri obdelavi prometnih podatkov za potrebe preverjanja porabe in računov komunikacijskih storitev podatke anonimizira. Na ta način je lastnikom in uporabnikom omogočen nadzor nad porabo in stroški elektronskih komunikacij, obenem pa je zaščitena identiteta oseb, ki vstopajo v komunikacijske povezave uporabnika, ki se mu preverja poraba in račun za opravljene komunikacijske storitve.

Komisija **podpira** predlog zakona

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-I) - nujni postopek, EPA 2084-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 3. izredni seji 14. 5. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJ-I) - nujni postopek, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnik predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudaril, da je bil Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, sprejet v letu 2002, večkrat spremenjen in dopolnjen. Doslej se je plačni sistem uvedel za direktorje v javnem sektorju (plačna skupina B), s 1. januarjem 2008 pa tudi za vse funkcionarje (plačna skupina A).

Eden izmed glavnih pogojev za uveljavitev novega plačnega sistema je podpis aneksov h kolektivnim pogodbam dejavnost in poklicev. Pogajanja z reprezentativnimi sindikati so v zaključni fazi. Poglavitne rešitve predlagane novele so: natančnejša opredelitev vsebine Kataloga delovnih mest in nazivov, določitev osnovne plače pripravnika, v poglavju o napredovanju se omogoča na delovnih mestih, ki imajo nazive, napredovanje za skupaj deset plačnih razredov. Uvaja se tudi možnost preizkusa ocene in določa postopek v zvezi z varstvom pravic javnih uslužbencev. Z novelo se predlaga tudi možnost, da se lahko javnega uslužbenca, zaradi posebej utemeljenih razlogov in ob podanem soglasju, ob zaposlitvi, premestitvi ali imenovanju v naziv ali višji naziv, uvrsti za pet plačnih razredov višje od plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva.

Novela določa tudi splošno uskladitev plač v javnem sektorju od 1. julija 2008 dalje.

Komisija je bila seznanjena s pisnimi pripombami Vrhovnega državnega tožilstva.

Predstavnik Ministrstva za pravosodje je poudaril, da je za državotvorno delovanje ključnega pomena pravosodni sistem. Poudaril je, da je eden izmed motivacijskih elementov tudi plača. Opozoril je na nezadovoljstvo sodnikov, tožilcev in pravobranilcev glede razmer in plač. Ocenil je, da je zaradi neustreznih plačnih razmerij, sistem neustrezen.

Predstavnik Vrhovnega sodišča je podprl izboljšave plačnega sistema, ki opredeljujejo položaj javnih uslužbencev, hkrati pa opozoril na predlagano dikcijo 5. člena novele, ki v osnovi v plačni podskupini C2 besedilo "sodni upravi" nadomesti z besedilom "upravah pravosodnih organov" in za 2. razreda pogloblja nesorazmerja med vejami oblasti. Ocenil je, da ima uradnik milejše pogoje kot sodnik. Prisotne je še seznanil z nekaterimi zaključki analize stanja: od leta 1997 plače padajo, po oceni za 33 %, odločba Ustavnega sodišča nalaga ohranitev realnega položaja plač, sodniška mesta so nezasedena, ker ni interesa - tudi zaradi plač (od 66 nezasedenih jih je bilo popolnjenih le 21).

Predstavnica Državnega pravobranilstva je izpostavila neustrezen plačni položaj pravobranilcev.

Predstavnik predlagatelja je pojasnil, da bo Vlada Republike Slovenije po implementaciji Zakona o sistemu plač v javnem sektorju ponovno preverila delovanje plačnega sistema za direktorje v javnem sektorju (plačna skupina B) in za vse funkcionarje (plačna skupina A) in predlagala morebitne izboljšave. Zagotovil je, da novela zakona zagotavlja sredstva za povečan

obseg dela (projekt Lukenda), zagotavlja ustrezna sorazmerja ter uresničuje odločbo Ustavnega sodišča

Komisija je v razpravi podprla rešitve, ki celovito urejajo sistem plač v javnem sektorju v okviru Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju.

Komisija ob tem opozarja na morebitno nevarnost, da bi se pojavile zahteve za dodatno urejanje plač nekaterih drugih poklicnih struktur, kar bi pomenilo odmik od sistemskih rešitev v okviru Zakona o sistemu plač.

Komisija podpira prizadevanja in pogajanja z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja za sklenitev kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev oziroma aneksov h kolektivnim pogodbam dejavnosti in poklicev, katerih podpis je eden izmed glavnih pogojev za uveljavitev novega plačnega sistema.

Komisija je po razpravi soglasno sprejela naslednji **s k l e p** :

Komisija predlog zakona **podpira**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu za razpis posvetovalnega referenduma o območjih pokrajin v Sloveniji s Predlogom odloka o razpisu posvetovalnega referenduma**, EPA 2028-IV

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 8. seji 7. 5. 2008, obravnavala Predlog za razpis posvetovalnega referenduma o območjih pokrajin v Sloveniji s Predlogom odloka o razpisu posvetovalnega referenduma, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo in sprejem skupina poslancev (prvopodpisani Jože Tanko).

Komisija se je seznaniła:

- s predlogom skupine poslancev (prvopodpisani Miran Potrč) za spremembo in dopolnitev referendumskih vprašanj tako, da bi se volivci na referendumu odločali o številu pokrajin in o tem, ali se strinjajo, da se sedež uprave in sveta pokrajine umesti v en kraj;
- s pobudo državnega svetnika Borisa Popoviča, da se na območju 23 primorskih občin, od Bovca do Pirana, vključno z občinama Postojna in Pivka, razpiše referendum, na katerem bi se volivci odločali o ustanovitvi enotne Primorske pokrajine. V kolikor pa bi temu nasprotovali volivci z območja severnega dela Primorske, naj se ustanovita Primorska in Goriška pokrajina;
- s predlogom predlagatelja za spremembo naslova predloga za razpis posvetovalnega referenduma in odloka ter spremembo referendumskega vprašanja, ki se nanaša na območje Mestne občine Ljubljana;
- z mnenjem Zakonodajno pravne službe Državnega zbora.

Komisija se je tudi seznaniła, da bodo predlagatelji vložili predlog za spremembo pokrajinskega zemljevida: območje Osrednjeslovenske pokrajine naj bi se razdelilo na Kamniško-Zasavsko in Notranjsko-Dolenjsko (Južnoslovensko) pokrajino.

Uvodoma je **predstavnik predlagatelja posvetovalnega referenduma poslanec Državnega zbora Jože Tanko** pojasnil, da so se predlagatelji odločili za vložitev obravnavanega predloga za razpis posvetovalnega referenduma potem, ko Državni zbor ni podprl vladnega zakona o ustanovitvi pokrajin. Ker vprašanje ustanavljanja pokrajin zadeva vse prebivalce Slovenije in istočasno prebivalce znotraj posameznih območij predlaganih pokrajin, predlagajo izvedbo posvetovalnega referenduma na območju cele države, razdeljenem na referendumska območja. V skladu s predlogom naj bi volivci na predlaganih referendumskih območjih odločali o območju predlagane pokrajine, kjer pa obstajajo različna stališča o imenu pokrajine, pa tudi o imenu pokrajine. Predlog za razpis referenduma, ki je nastal na podlagi interesov in izraženih stališč lokalnih okolij, je oblikovan na podobnem konceptu kot v primeru ustanavljanja občin.

V skladu s predlogom se bo referendumski izid ugotavljal na referendumskih območjih in posebej na območjih vsake od občin, vključenih v referendumsko območje. Tak predlog omogoča ugotavljanje volje prebivalcev posameznih občin in posledično upoštevanje referendumskega izida pri dokončnem oblikovanju območij pokrajin. Posvetovalni referendum ima veliko moralno težo in zato je težko verjeti, da Državni zbor ne bi upošteval večinske volje prebivalcev.

V kolikor bo Državni zbor sprejel Odlok o razpisu posvetovalnega referenduma o območjih pokrajin v Sloveniji oziroma o območjih in imenih pokrajin v Sloveniji ter statusu Mestne občine Ljubljana, bodo po mnenju predlagatelja volivci dali temu predlogu veliko podporo.

Komisija ugotavlja, da obravnavani predlog za posvetovalni referendum sledi njenemu stališču k predlogu za razpis posvetovalnega referenduma o razdelitvi Republike Slovenije na pokrajine (EPA 1840-IV), da je treba posvetovalni referendum v zvezi z ustanovitvijo pokrajin izvesti tako, da imajo volivci možnost odločanja o ustanovitvi pokrajine na svojem območju, saj je neprimerno, da volivci določenega območja odločajo o pravicah prebivalcev drugih območij. Zato podpira predlog, da se izvede posvetovalni referendum na celotnem območju države, razdeljenem na referendumska območja, kar je tudi v skladu z Zakonom o referendumu in o ljudski iniciativi.

Predlagana referendumska vprašanja, na podlagi katerih naj bi se volivci odločali o območju predlagane pokrajine in v primeru različnih stališč tudi o imenu pokrajin, so po mnenju komisije ustrežnejša od predloga alternativnih referendumskih vprašanj skupine poslancev (prvopodpisani Miran Potrč), ker lahko odgovor na vprašanje, koliko pokrajin si ljudje želijo, dobimo tudi v primeru odločanja o območjih posameznih pokrajin.

Državni zbor v skladu z Zakonom o referendumu in o ljudski iniciativi ni vezan na izid posvetovalnega referenduma, vendar komisija poudarja, da je treba v primeru izvedbe posvetovalnega referenduma pri dokončnem oblikovanju območij pokrajin upoštevati izraženo voljo volivcev.

V zvezi s pobudo državnega svetnika Borisa Popoviča, da se na območju predlagane Goriške (Severnoprimorske) in Južnoprimorske (Obalno-kraške) pokrajine ustanovi enotna Primorska pokrajina, komisija ugotavlja, da ta pobuda izhaja iz potrebe po ustanovitvi pokrajine z velikim finančnim, razvojnim in kadrovskim potencialom, ki bo primerljiva z veliko in gospodarsko močno sosednjo Furlanijo-Julijsko krajino. V primeru, da bi volivci na območju predlagane Goriške (Severnoprimorske) pokrajine nasprotovali ustanovitvi enotne Primorske pokrajine, se predlaga ustanovitev dveh pokrajin, pri čemer se na območju občin Koper, Piran, Izola, Komen, Hrpelje-Kozina, Sežana, Ilirska Bistrica, Komen, Pivka, Postojna in Divača predlaga ustanovitev Primorske pokrajine - večina občin z območja predlagane Južnoprimorske/ Obalno-kraške pokrajine nasprotuje predlaganemu imenu pokrajine. Ob tem komisija tudi ugotavlja, da sveti občin Bovec, Cerklje, Idrija, Kobarid in Tolmin podpirajo ustanovitev Severnoprimorske pokrajine, ker imajo območja znotraj predloga za enotno Primorsko pokrajino različne potrebe in interese. Glede na to, da predlagan pokrajinski zemljevid ni dokončen, je po mnenju komisije smiselno, da se volivci na posvetovalnem referendumu odločajo o pokrajinskih mejah in da se volivce na območju predvidene Severnoprimorske in Južnoprimorske pokrajine dodatno vpraša, ali so za ustanovitev enotne Primorske.

Komisija podpira predlog, da Mestna občina Ljubljana dobi status pokrajine, saj so njeni interesi in potrebe bistveno drugačni od obljubljenih občin.

Po mnenju komisije je pomen ustanavljanja pokrajin v razvojni funkciji in njeni sposobnosti izvajanja razvojnih projektov, pri čemer so dosednji predlogi za ustanovitev pokrajin nastajali na podlagi oblikovanja 12 regionalnih razvojnih programov in območnih razvojnih programov Spodnje Podravje in SAŠA regije ter vzpostavljene regionalne strukture, ki izvajajo te programe.

Komisija je po opravljeni razpravi sprejela naslednji **s k l e p** :

Komisija **podpira** Predlog za razpis posvetovalnega referenduma o območjih pokrajin v Sloveniji s Predlogom odloka o razpisu posvetovalnega referenduma (s predlagano spremembo naslova in referendumskega vprašanja glede Mestne občine Ljubljana) s tem, da daje pobudo, da se v nadaljnji obravnavi v Državnem zboru:

a) referendumsko vprašanja pod točko IV. (Goriška/Severnoprimorska pokrajina) in točko IX. (Obalno-kraška/Južnoprimorska pokrajina) ustrezno dopolnijo, da bodo imeli volivci na območju obeh predlaganih pokrajin tudi možnost izjasniti se o ustanovitvi enotne Primorske pokrajine na tem območju;

b) predlagana Južnoprimorska oziroma Obalno-kraška pokrajina v točki IX. preimenuje v Primorsko pokrajino.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-F)- nujni postopek**, EPA 2041-IV

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na svoji 4. seji 12. 5. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predloga zakona **ne podpira**, ker je na podlagi stališč Univerze v Ljubljani, ki jih je podal predstavnik univerz, visokih in višjih šol, ugotovila, da predlog zakona ni bil pripravljen v sodelovanju z visokošolskimi partnerji. Zato komisija meni, da se predlagatelj o odprtih vprašanjih na predložene rešitve v tej noveli zakona, glede na dejstvo, da je za izpolnitev odločbe Ustavnega sodišča še tri mesece časa, lahko uskladi z njimi in **nasprotuje nujnemu postopku**.

Predlagatelj je pojasnil, da je namen razširitve mednarodnega sodelovanja slovenskih univerz z drugimi univerzami in njihovimi inštitucijami in je zato že leta 2007 Vlada Republike Slovenije ustanovila Univerzitetni center za evro-sredozemske študije, ki pripravlja ustrezne podlage za ustanovitev takšne univerze s sedežem v Sloveniji.

Komisija meni, da predlagatelj v 1. členu novele v dopolnjenem 10.a členu želi ustanoviti novo univerzo po naši zakonodaji, kar pomeni, da ne gre za osebo mednarodnega prava, ki pa bo imela kot soustanovitelj tuje univerze. Komisija opozarja, da je namen predlagatelja, da enači status mednarodne zveze univerz s statusom univerze po tem zakonu, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, vendar bi zato moral v določbah jasno opredeliti namen predlagane rešitve in določiti sedež te univerze.

Predlagatelj je v uvodu pojasnil, da z novelo zakona po nujnem postopku sledi odločbi Ustavnega sodišča (Ur. l. RS, št. 15/08 z dne 11. 2. 2008), ki je na predlog za oceno ustavnosti Državnega sveta Republike Slovenije in Študentske organizacije Republike Slovenije ugotovilo, da zakonska ureditev Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo, ki zagotavlja njegov samostojni in neodvisni položaj, ni sporna, vendar mora temu ustrezati tudi položaj njegove strokovne službe, ki ga zato ureja v 4. členu te novele.

Komisija ugotavlja, da 4. in 5. člen na novo urejata pristojnosti oz. pravni položaj sekretariata Sveta RS za visoko šolstvo, vendar ima način z dodanimi novimi 50.a, 50.b in 50.c členi za posledico, da bi v času od uveljavitve tega zakona pa do začetka učinkovanj razveljavitve osmega odstavka 50. člena ZViS (to je do 12. 8. 2008) v našem pravnem sistemu veljali dve različni ureditvi istega vprašanja, kar je z vidika načela pravne države sporno. Zato se komisija pridružuje mnenju Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, da je najustreznejša možnost ureditve navedene situacije z zamikom uporabe 4. in 5. člena predloga zakona.

Komisijo bolj kot navedena rešitev glede statusa strokovne službe še vedno moti v 50. členu ZViS navedena sestava članov Sveta RS za visoko šolstvo, ki je ostala v veljavi in jih, vsaj večino, imenuje Vlada Republike Slovenije.

Zaradi ocene Ustavnega sodišča je po pojasnilu predlagatelj želel urediti pravni položaj diplomantov dosedanjih univerzitetnih študijskih programov, tistih, ki so se pred uveljavitvijo izpodbijane novele (ZviS-E) vpisali v magistrski študijski program po 33. členu Zakona o

visokem šolstvu za pridobitev naslova magister znanosti, saj bi z opustitvijo takšne ureditve zakonodajalec posegel v pričakovane pravice teh študentov.

Komisija je ugotovila, da novela diplomantov dosedanjih univerzitetnih študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, daje možnost, da se še v študijskem letu 2008/09 vpišejo v študijske programe za pridobitev magisterija znanosti in doktorata znanosti, vendar rešitve ne sodijo v 7. člen novele, to je v prehodne in končne določbe, ampak bi jih predlagatelj moral uvrstiti pred njimi v nove določbe novele, ki pa v pravni položaj teh diplomantov ne posegajo.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije prof. dr. Jože Mencinger.

Komisija Državnega sveta
za kulturo, znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Poročilu o delu Nadzornega sveta RTV Slovenija v letu 2007**, EPA 1955-IV

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na svoji 4. seji 12. 5. 2008 obravnavala Poročilo o delu Nadzornega sveta RTV Slovenija v letu 2007, ki ga je Državnemu zboru predložil v obravnavo Nadzorni svet RTV Slovenija.

Komisija se je seznanila z vsebino Poročila o delu Nadzornega sveta RTV Slovenija za leto 2007 in meni, da je to pripravljeno izčrpno in korektno, zato ga **podpira**. Ob tem pa opozarja na trenutna pereča vprašanja. Ta se nanašajo predvsem na zaposlovanje honorarnih sodelavcev, slišnost nacionalnih medijev na celotnem slovenskem etničnem prostoru ter vsebinsko in časovno komponento oglaševanja v času otroških oddaj.

Predstavnica Nadzornega sveta RTV Slovenija je uvodoma poudarila, da se Nadzorni svet RTV Slovenija zavzema za ureditev zadev na kadrovskem področju, pri čemer je izpostavila problematiko zaposlovanja velikega števila honorarnih sodelavcev, kar izhaja še iz časov, ko je veljala omejitev zaposlovanja.

Komisija meni, da je potrebno pri urejanju teh razmerij honorarne sodelavce obravnavati selektivno, in sicer kot stalne in občasne honorarne sodelavce. Redno zaposlitev je po mnenju komisije potrebno primarno zagotoviti stalnim honorarnim sodelavcem, ki so pri svojem delu vključeni v informativne programe, kar pa naj ne velja za občasne honorarne sodelavce, ki so pri svojem delu vključeni v projekte kulturno-umetniškega programa.

Komisija soglaša s pojasnili predstavnice Nadzornega sveta, da je konkretni ukrep - uvajanje sistema spremljanja honorarnih pogodb na ravni celotne RTV Slovenija že v fazi izvajanja skupaj z ureditvijo avtorskih pravic.

Komisija ugotavlja, da honorarni način zaposlovanja zaposlenim ne prinaša le slabšega socialnega položaja, temveč tudi bistveno večjo pogodbeno negotovost v primerjavi z zaposlenimi, ki so v rednem delovnem razmerju – v konkretnem primeru manjšo zaščito novinarjev in novinark (razlike so očitne tudi med posameznimi redakcijami).

Komisija je izpostavila problematiko slabe pokritosti in slišnosti posameznih radijskih in televizijskih frekvenc na obmejnih območjih, saj lahko le te predvajajo vsebine, ki so v nacionalnem interesu in so v odnosu do komercialnih frekvenc podhranjene. Komisija meni, da bi bilo nujno vzpostaviti pokritost celotnega slovenskega etničnega prostora (dostopnost tudi Slovencem, ki živijo v zamejstvu).

Komisija je izpostavila problematiko oglaševanja, pri čemer se ji zdi sporna vsebina posameznih oglasov ter oglaševanje v času predvajanja otroških oddaj. Komisiji se zdi tovrstno oglaševanje neprimerno, saj ima lahko za razvoj otroka drastične posledice. Predstavnica Nadzornega sveta RTV Slovenija je opozorila, da na vsebino oglasov in njihovo predvajanje nimajo vpliva.

Komisija se je seznanila z dejstvom, da je bilo Poročilo o delu Nadzornega sveta RTV Slovenija obravnavano že na Komisiji Državnega zbora Republike Slovenije za nadzor javnih financ, ki je sklenila, da obravnava poročila na seji Državnega zbora ni potrebna in predlagala Vladi Republike Slovenije, da pri pripravi rebalansa proračuna za leto 2008 zagotovi sredstva za financiranje parlamentarnega programa in del sredstev za digitalizacijo RTV programov.

Komisija ugotavlja, da je omenjeno poročilo pripravljeno celovito, pri čemer pa bi se morala RTV Slovenija aktivno zavzemati za reševanje odprtih vprašanj, na katera je opozorila komisija.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Komisija Državnega sveta za kulturo,
znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (ZDoh-2B) - skrajšani postopek**, EPA 2025-IV

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 6. seji 14. 5. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o dohodnini, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Janko Veber).

Člani komisije so k predlogu zakona prejeli gradivo Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije.

Predlagatelj sprememb predloga zakona je poudaril, da je namen sprememba 154. člena zakona o dohodnini, ki določa, da se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka davčna osnova od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotovi kot katastrski dohodek, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, povečan za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih in gozdnih zemljišč. Poleg tega člen določa, da se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka katastrski dohodek za plantazne sadovnjake pod oljčnimi nasadi ugotovi kot katastrski dohodek plantažnega sadovnjaka, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, povečan za 2,5-krat ter za povprečni znesek subvencije na hektar površine kmetijskih zemljišč. Takšne rešitve so se pokazale za neustrezne, saj ne omogočajo poštene obdavčitve. Dohodnino za subvencije morajo plačati vsi, ne glede na to, ali so subvencijo dejansko prejeli ali ne in ne glede na to, ali so do subvencije sploh upravičeni. Problem je nastal, ker Vlada Republike Slovenije ni pravočasno pripravila novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka, ki bi omogočal pravičnejšo obdavčitev. Predlog zakona uvaja rešitev, ki onemogoča, da bi tisti lastniki zemljišč, ki subvencij niso prejeli, zanje plačevali dohodnino; hkrati se ukinja povečevanje osnove za dohodnino iz naslova čebelarstva za povprečni znesek subvencij na panj. Določbe predloga zakona pa se uporabljajo tudi za obračun dohodnine za leto 2007.

Predstavnica Ministrstva za finance pa je k predlogu zakona predstavila mnenje Vlade Republike Slovenije, ki predloga zakona ne podpira, saj meni, da je nepotreben; že veljavne določbe omogočajo namreč izvajanje zakona tako, da se dohodki od subvencij preko povprečnih zneskov pripišejo le tistim zemljiščem oz. dodajo katastrskemu dohodku tistih zemljišč, ki jih uporabljajo zavezanci, ki so člani kmečkih gospodinjstev, ki so obdavčljive subvencije v letu obdavčitve tudi dejansko prejela.

Predlog zakona je tudi nejasen, saj omogoča razumevanje v smeri, da se za izračun povprečnih zneskov upošteva vsota vseh izplačanih dohodkovnih subvencij, preračunana na vsa kmetijska in gozdna zemljišča, povprečni zneski pa pripišejo le zavezancem, ki so subvencije v letu, za katerega se dohodnina odmerja, tudi dejansko prejeli. Na ta način bi se v obdavčitev zajel le del dejansko izplačanih dohodkovnih subvencij. S črtanjem delov določb v 154. členu zakona, ki omogočajo pripisovanje subvencij na panj, se ukinja tudi možnost, da tudi v primeru, ko čebelarji dejansko uveljavljajo subvencije, tega dohodka ni mogoče v povprečnih zneskih pripisati čebeljim panjem, kar je v nasprotju z načelom enake obravnave istovrstnih dohodkov in zavezancev.

Ministrstvo za finance je že sprejelo vse potrebne ukrepe (odprava nepravilnih odločb o odmeri akontacije dohodnine in izdaja novih, upoštevanje rešitev v informativnih izračunih dohodnine in podobno), zato meni, da predlog zakona posega v sistemske rešitve in zato ni primerna pobuda, da bi se naj predlog zakona obravnaval po skrajšanem postopku.

Predstavnica Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije pa je poudarila, da predloga sprememb zakona v taki obliki in vsebini ne podpirajo, saj ne rešuje v celoti kompleksne problematike obdavčenja subvencij in širše problematike obdavčevanja kmetijstva, zato so na organih Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije pripravili in sprejeli celovite predloge sprememb zakona o dohodnini, ki jih predlagajo v obravnavo in opredelitev; nanašajo se na spremembe o povprečnem znesku subvencij za leto 2007, vključevanje subvencij v davčno osnovo ter spremembe pravnih podlag, ki opredeljujejo obdavčitev dohodkov iz kmetijske dejavnosti.

V razpravi je večina članov komisije menila, da bi predlog sprememb zakona veljalo podpreti, saj rešuje problematiko obdavčitev subvencij za leto 2007, načeloma pa so podprli tudi sistemske rešitve, ki jih predlaga Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla** ter hkrati sklenila, da bo podprla tudi predloge rešitev kompleksne problematike obdavčevanja subvencij in širše problematike obdavčevanja kmetijstva, ki so bili prejeli na organih Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Komisija Državnega sveta za
kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve o problematiki Študentskega doma Korotan na Dunaju

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve se je seznanila s problematiko Študentskega doma Korotan na Dunaju, ki je vezana na zaplete glede podpisa pogodbe za odkup študentskega doma med Vlado Republike Slovenije in Mohorjevo družbo iz Celovca.

Ministrica za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je pojasnila, da pogajanja za odkup Korotana z Mohorjevo družbo iz Celovca trajajo že šest let. Čeprav Vlada Republike Slovenije še ni sprejela sklepa o sklenitvi pogodbe o nakupu poslovnega deleža družbe Korotan, si bo Ministrstvo še naprej prizadevalo ustrezno rešiti nastalo situacijo. Predstavniki ministrstva se bodo z vodstvom Mohorjeve družbe na omenjeno temo ponovno sestali še v tem tednu. Poudarila je, da predstavnike Vlade pri pogajanjih vodita načelo zakonitosti in racionalnosti.

V nadaljevanju je predstavnik Mohorjeve družbe iz Celovca mag. Marjan Pipp pojasnil razloge za začetek pogajanj za ureditev položaja Korotana, njegovo poslovanje, cenilno poročilo o nepremičnini ter dvome, vezane na višino deleža družbe, ki je predmet nakupa. In to zadnje je srž problema: gre za vprašanje odnosa do potencialnega manjšinskega lastnika deleža družbe. Čeprav je predvsem iz davčnih razlogov smotno, da ostane Mohorjeva družba lastnica 5 % poslovnega deleža družbe, se je pripravljena odpovedati tudi temu in bi bila pripravljena Republiki Sloveniji prodati družbo v celoti, vendar za ustrezno kupnino.

V razpravi so člani komisije poudarili, da je potrebno omenjeno zadevo končati na način, ki bo vzdržal presojo tako iz ekonomskega kot iz političnega vidika. Je pa potrebno imeti v vidu, da dvojno plačilo davka na promet nepremičnin po avstrijski zakonodaji ni ekonomsko smotno. Zaradi varovanja nacionalnih interesov, ki so v obravnavanem primeru pogojeni z narodnostnim, geografskim, izobraževalnim, kulturnim in gospodarskim pomenom, je utemeljeno, da Korotan ostane v slovenskem lastništvu. Vendar bi bilo ob tem utemeljeno pričakovati, da si bo Vlada Republike Slovenije z aktivnostmi in politikami prizadevala za nadgradnjo v smeri promocije nacionalnih kulturnih, znanstvenih in gospodarskih interesov.

Komisija je sprejela naslednje m n e n j e :

Komisija se je seznanila z aktivnostmi Vlade Republike Slovenije pri nakupu poslovnega deleža družbe Korotan in jih podpira. Komisija poziva Vlado Republike Slovenije, da pogajanja z Mohorjevo družbo o prihodnosti Študentskega doma Korotan konča z ustrezno rešitvijo v najkrajšem možnem času.

Komisija Državnega sveta za
mednarodne odnose in evropske zadeve
Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije za državno ureditev k pozivu za vložitev Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi v zakonodajni postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 8. seji 7. 5. 2008 obravnavala poziv Slovenskega sodniškega društva za vložitev Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi v zakonodajni postopek.

Predsednica Slovenskega sodniškega društva je v uvodni obrazložitvi poudarila, da si društvo že dalj časa prizadeva za ureditev položaja in izboljšanje plačnega položaja sodnikov. Reforma plačnega sistema z uvedbo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju ureja tudi plačna razmerja sodnikov. Ustavno sodišče je ugotovilo neskladnost zakonskih določb, ki urejajo plače sodnikov v delu, ki opredeljuje nesorazmerja med plačnimi razredi sodniških funkcij in plačnimi razredi funkcij drugih vej oblasti. Kljub usklajevanju z izvršilno vejo oblasti ni bilo posluha za oblikovanje rešitev, ki bi sledile odločbam Ustavnega sodišča. Sodniki spadajo v drugo vejo oblasti in je zato smiselno urejanje njihovih plač v okviru Zakona o sodniški službi.

Komisija je v razpravi tehtala razloge za predlagano vzpostavitev enovitega urejanja sistema plač sodnikov v okviru Zakona o sodniški službi ter v okviru veljavnega sistema, kot ga ureja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju.

Komisija podpira rešitve v smeri spoštovanja odločb Ustavnega sodišča in v okviru prizadevanj za enotno urejanje sistema plačnih razmerij, kar zagotavlja preglednost in primerljivost plač v okviru Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Komisija ob tem opozarja na morebitno nevarnost, da bi se pojavile zahteve za samostojno urejanje plač nekaterih drugih poklicnih struktur, kar bi pomenilo odmik od sistemskih rešitev v okviru Zakona o sistemu plač v javnem sektorju.

Komisija ugotavlja, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi, ki ga je predložilo Slovensko sodniško društvo, ne upošteva v celoti določb 115. člena Poslovnika Državnega zbora glede zahtevanih vsebin predloga zakona. Predlog zakona ne vsebuje ocen finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva in določbo o navedbi, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katerega je bil državni proračun že sprejet.

Komisija ugotavlja, da potekajo pogajanja med predstavniki vlade in socialnimi partnerji o plačah v okviru izvršilne veje oblasti. V tem smislu komisija podpira prizadevanja za vzpostavitev dialoga in nadaljevanja pogajanj med predstavniki sodne in izvršilne veje oblasti.

Komisija ni podprla predloga sklepa, s katerim predlaga Državnemu svetu sprejem poziva Slovenskega sodniškega društva.

Komisija je po razpravi z večino glasov sprejela naslednje **s k l e p e** :

1. Komisija se je **seznanila** s pozivom Slovenskega sodniškega društva za vložitev Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi v zakonodajni postopek.
2. Komisija podpira prizadevanja Slovenskega sodniškega društva v smeri izboljšanja plačnega položaja sodnikov.

3. Komisija ugotavlja, da je potrebno urejati primerljiva razmerja na sistemski ravni in v dialogu med sodno in izvršilno vejo oblasti.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije

Državni svet Republike Slovenije je na 7. seji 21. 5. 2008 na podlagi 86. člena Poslovnika Državnega sveta Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet Republike Slovenije sprejema Sklep o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije.

* * *

Državni svet je sprejel še naslednji

D O D A T N I S K L E P :

Vodstvo Državnega sveta in Mandatno-imunitetna komisija naj v prihodnje pozorno spremljata učinkovitost zastavljene organizacijske strukture službe Državnega sveta, predvsem v povezavi z zagotavljanjem ustrezne strokovne podpore funkcionalnim interesom.

V primeru, da na predlagani način organizirana služba Državnega sveta v prihodnje ne bi zadovoljivo delovala, naj se temu primerno takoj predlagajo ustrezne dopolnitve ali spremembe.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

* * *

Sklep o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije

Na podlagi prvega odstavka 21. člena, drugega odstavka 40. člena, drugega odstavka 81. člena Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-UPB3; Ur. l. RS, št. 63/07), drugega odstavka 46. člena Zakona o Državnem svetu (ZDSve-UPB1; Ur.l. RS, št. 100/05), drugega odstavka 19. člena in drugega odstavka 101. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 Odl. US: U-I-335/04-10, 86/07) Državni svet na predlog sekretarja Državnega sveta sprejema

SKLEP O ORGANIZACIJI IN DELU SLUŽBE DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

I. UVODNA DOLOČBA

1. člen

Ta sklep ureja:

- organizacijo službe Državnega sveta Republike Slovenije,
- notranje organizacijske enote, njihova delovna področja ter razmerja med njimi (priloga 1 - organigram Državnega sveta),
- vodenje službe,
- vodenje notranjih organizacijskih enot,
- pristojnosti za imenovanje na položaj,
- postopek sprejemanja in spreminjanja sistemizacije delovnih mest v službi Državnega sveta,
- vsebino sistemizacije,
- razvrstitev uradniških in strokovno-tehničnih delovnih mest javnih uslužbencev in javnih uslužbenk (v nadaljnjem besedilu: javni uslužbenci) (priloga 2 - sistemizacija delovnih mest).

II. ORGANIZACIJA SLUŽBE

1. Sekretar Državnega sveta

2. člen

Službo Državnega sveta v skladu z Zakonom o Državnem svetu in Poslovnikom Državnega sveta vodi sekretar Državnega sveta.

Sekretar Državnega sveta glede delovnih razmerij delavcev v službi Državnega sveta izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca v skladu z zakonom in predpisi, ki urejajo položaj in naloge javnih uslužbencev.

Sekretar Državnega sveta organizira seje in zagotavlja pogoje za delo Državnega sveta, njegovih komisij in interesnih skupin; pomaga predsedniku in podpredsedniku pri pripravi in vodenju sej Državnega sveta in opravlja druge naloge v skladu s poslovnikom.

Sekretar Državnega sveta poleg tega:

- usklajuje delo službe Državnega sveta pri opravljanju del in nalog za Državni svet, njegova delovna telesa in člane Državnega sveta,
- za kolegij Državnega sveta pripravlja predlog proračuna, ki ga dokončno sprejema Državni svet,
- odobrava uporabo finančnih in materialnih sredstev za delo Državnega sveta in službe Državnega sveta,
- določa višino sredstev za posamezne namene skupne porabe,
- zastopa Državni svet pri sklepanju pogodb v mejah izvrševanja proračuna Državnega sveta,
- odloča o izbiri izvajalcev v postopkih oddaje javnih naročil,
- daje smernice in navodila za delo službe Državnega sveta, s katerimi se zagotavlja njeno enotno, usklajeno in učinkovito delo,
- izdaja pravilnike, odredbe in druge splošne akte, za katere je pooblaščen z zakonom, podzakonskimi predpisi in drugimi splošnimi akti,

- zagotavlja javnost dela službe Državnega sveta z dajanjem uradnih sporočil ter na druge načine, ki omogočajo javnosti, da se seznani z delom službe Državnega sveta in reševanjem vprašanj z njenega delovnega področja,
- razporeja delavce službe DS za opravljanje občasnih delovnih nalog,
- vodi kadrovsko poslovanje,
- izbira kandidate za zaposlitev,
- določa načrt izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja,
- opravlja druge zadeve, določene z zakonom, poslovníkom, podzakonskimi predpisi in drugimi splošnimi akti.

3. člen

Sekretar Državnega sveta lahko določena pooblastila iz tretje, četrte, pete in šeste alineje četrtega odstavka prejšnjega člena prenese na posamezne javne uslužbence, če ti za to izpolnjujejo pogoje in s tem soglašajo.

Pooblastilo mora biti pisno in mora vsebovati ime in priimek pooblaščenca ter obseg in trajanje pooblastila.

Pooblastilo se v organu objavi na oglasni deski organa.

2. Namestnik sekretarja Državnega sveta

4. člen

Sekretar Državnega sveta ima namestnika, ki ga imenuje Državni svet na predlog sekretarja Državnega sveta.

Namestnik sekretarja pomaga sekretarju pri vodenju in koordiniranju dela na področju zagotavljanja organizacije in poteka sej Državnega sveta in njegovih delovnih teles.

Namestnik sekretarja nadomešča sekretarja Državnega sveta v njegovi odsotnosti po navodilih sekretarja.

3. Kolegij sekretarja Državnega sveta

5. člen

Kolegij kot posvetovalno telo sekretarja Državnega sveta praviloma obravnava načelna in druga pomembna vprašanja, ki so skupnega pomena za delovanje službe Državnega sveta. Kolegij sklicuje sekretar Državnega sveta. V kolegiju sodelujejo namestnik sekretarja Državnega sveta, vodje notranjih organizacijskih enot ter javni uslužbenci, ki jih določi sekretar Državnega sveta.

O sklepih kolegija sekretarja Državnega sveta se vodi zapisnik.

4. Služba Državnega sveta

6. člen

Služba Državnega sveta opravlja strokovna, administrativna in druga dela, ki se nanašajo na delo Državnega sveta, njegovih delovnih teles, interesnih skupin in članov Državnega sveta.

Služba Državnega sveta pripravlja strokovna in druga gradiva ter podatke, potrebne za delo Državnega sveta, njegovih delovnih teles, interesnih skupin in članov Državnega sveta, daje strokovna mnenja o zadevah, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi obravnavajo Državni svet, njegova delovna telesa, interesne skupine in člani Državnega sveta, spremlja uresničevanje sklepov Državnega sveta in njegovih delovnih teles, ter opravlja druge naloge za potrebe Državnega sveta, njegovih delovnih teles, interesnih skupin in članov Državnega sveta.

7. člen

Članom Državnega sveta pri stikih z volilno bazo zagotavljajo strokovno in administrativno pomoč sekretarji komisij in interesnih skupin, svetovalci in referenti.

V primerih, ko se za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka oblikuje strokovna skupina, je sekretar delovnega telesa tudi vodja strokovne skupine.

a.) Notranje organizacijske enote

8. člen

Služba Državnega sveta opravlja svoje naloge v naslednjih notranjih organizacijskih enotah:

- Sekretariat,
- Kabinet predsednika Državnega sveta,
- Služba za pravne in analitične zadeve,
- Služba za odnose z javnostmi, promocijo in protokol,
- Finančno-kadrovska služba.

V posamezni notranji organizacijski enoti so zaposleni najmanj 3 javni uslužbenci, vključno z javnim uslužbencem, ki izvršuje pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in izvajanjem dela v notranje organizacijski enoti.

9. člen

Sekretariat opravlja strokovne, organizacijske in administrativno-tehnične naloge v zvezi s pripravo in izvedbo sej Državnega sveta, interesnih skupin in delovnih teles, mednarodno dejavnostjo ter drugimi dejavnostmi Državnega sveta. Sekretariat Državnega sveta opravlja predvsem naslednje naloge:

- vsebinska, organizacijska in administrativno tehnična priprava sej Državnega sveta, sej interesnih skupin in delovnih teles;
- priprava gradiv za seje Državnega sveta, sej interesnih skupin in delovnih teles;
- priprava osnutkov mnenj, poročil, stališč in zapisnikov s sej komisij/ interesnih skupin;
- priprava predlogov sklepov in sestava zapisnikov sej Državnega sveta, sej interesnih skupin in njegovih delovnih teles;
- svetovanje predsedniku Državnega sveta, vodjem interesnih skupin in predsednikom delovnih teles Državnega sveta in članom Državnega sveta;
- poročanje o realizaciji pobud in sklepov;
- priprava strokovnih gradiv ter druga strokovna podpora vodjem interesnih skupin in predsednikom komisij ter vodstvu Državnega sveta pri mednarodni dejavnosti na posameznem področju (srečanja odborov, parlamentarna srečanja ter skupna srečanja parlamentarnih odborov);
- bilateralna srečanja in mednarodna dejavnost predsednika Državnega sveta;

- spremljanje sej Državnega zbora in njegovih delovnih teles;
- sodelovanje s strokovnimi službami Državnega zbora;
- sodelovanje z organi državne uprave in drugimi državnimi organi;
- sodelovanje z organizacijami in združenji, zastopniki nosilcev socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov;
- sodelovanje pri organizaciji dogodkov in posvetov;
- druge organizacijske in administrativno-tehnične naloge.

Kabinet predsednika Državnega sveta opravlja organizacijske, koordinativne, korespondenčne, referentske in administrativno-tehnične naloge, vezane na funkcijo predsednika in podpredsednika Državnega sveta ter druge naloge za potrebe Državnega sveta. Kabinet predsednika opravlja predvsem naslednje naloge:

- organizacijska in administrativno-tehnična pomoč pri pripravah na seje Državnega sveta, seje interesnih skupin in delovnih teles;
- referentske naloge v zvezi z delovnim področjem predsednika in podpredsednika Državnega sveta;
- opravljanje službenih voženj za predsednika in podpredsednika Državnega sveta;
- zagotavljanje vzdrževanja službenega vozila in vodenje določenih evidenc.

Služba za pravne in analitične zadeve zagotavlja strokovno podporo članom Državnega sveta in sekretarjem komisij. Služba opravlja predvsem naslednje naloge:

- spremljanje aktivnosti zakonodajne in izvršilne veje oblasti;
- strokovna podpora članom Državnega sveta in sekretarjem komisij glede pravnih, ekonomskih in drugih družbenih vprašanj;
- podpora članom Državnega sveta in sekretarjem komisij pri zahtevnejši nadgradnji mnenj in poročil komisij, zahtevnejših delov osnutkov odločilnih vetov, predlogov sprememb in dopolnitev zakonov ter avtentičnih razlag, zahtev za parlamentarno preiskavo, presojo ustavnosti in zakonitosti ter zahtev za razpis zakonodajnega referendum;
- nadgradnja pobud in vprašanj s širšimi pravnimi, ekonomskimi in družbenimi vidiki obravnavanega področja ter podpora članom Državnega sveta pri končni vsebini pobud in vprašanj;
- preučevanje predlogov zahtev za ponovno odločanje v Državnem zboru in priprava dodatnih strokovnih podlag;
- svetovanje vodstvu Državnega sveta pri odločitvah glede ustavnih in zakonskih pristojnosti ter poslovniških določb;
- skrb za ustavnost in zakonitost ter poslovniško skladnost izvajanja pristojnosti Državnega sveta;
- priprava analiz;
- parafiranje pogodb s področja javnih naročil in ostalih pogodb;
- oblikovanje zunanjih in notranjih delovnih skupin, ki zadevajo specifična strokovna vprašanja ali tematiko;
- sodelovanje s sekretariatom in službo za promocijo pri pripravi tem za posvete;
- zakonska nadgradnja sklepov s posvetov in njihovo posredovanje vodstvu Državnega sveta, vodjem interesnih skupin ter predsednikom komisij.

Služba za odnose z javnostmi, promocijo in protokol opravlja naloge obveščanja javnosti o delu Državnega sveta in njegovih delovnih teles, o mednarodni in drugi dejavnosti, izdaja publikacije, skrbi za promocijo in protokol, organizira posvete in izvaja druge oblike komuniciranja z različnimi javnostmi. Služba opravlja predvsem naslednje naloge:

- skrbi za celostno podobo Državnega sveta;

- spremlja državna protokolarna pravila s ciljem ustrezne umeščenosti članov Državnega sveta na dogodkih in zagotavlja upoštevanje teh pravil na dogodkih;
- poskrbi za strokovna gradiva in zagotavlja podporo članom Državnega sveta, predvsem predsedniku, pri udeležbi na dogodkih doma in v tujini v imenu Državnega sveta;
- informira in komunicira z zunanjimi javnostmi o delu Državnega sveta;
- informira in komunicira z notranjo javnostjo (člani Državnega sveta);
- svetuje vodstvu in članom Državnega sveta pri komuniciranju z javnostmi;
- organizira dogodke in posvete;
- pripravlja publikacije, namenjene zunanji in notranji javnosti;
- ažurira spletne strani;
- sodeluje z drugimi službami Državnega sveta pri pripravi tem za posvete;
- spremlja uredniške politike medijev do Državnega sveta in članov Državnega sveta;
- skrbi za protokol Državnega sveta;
- evidentira pobude in vprašanja članov Državnega sveta.

Finančno-kadrovska služba opravlja naloge organizacije, izvajanja in usklajevanja dela na področju finančnega in kadrovskega poslovanja ter javnih naročil. Služba opravlja predvsem naslednje naloge:

- organizira in usklajuje delo na področju finančnega in kadrovskega poslovanja;
- spremlja zakonodajo in pripravlja interne akte s finančnega in kadrovskega področja;
- izvaja splošne, delovno-pravne in kadrovske zadeve;
- skrbi za pripravo finančnega ter kadrovskega načrta ter njuno izvajanje;
- sodeluje pri oblikovanju sistemskih rešitev in drugih najzahtevnejših gradiv v zvezi s pripravo in izvajanjem proračuna;
- sodeluje z nadzornimi institucijami s področja finančnega in kadrovskega poslovanja;
- skrbi za zakonitost porabe sredstev;
- izvaja finančne naloge v zvezi z izplačili članom Državnega sveta;
- pripravlja in izvaja postopke javnih naročil.

b.) Vodenje notranjih organizacijskih enot

10. člen

Notranje organizacijske enote vodijo vodje, ki izvršujejo pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in izvajanjem dela v notranji organizacijski enoti, v skladu z usmeritvami in nalogami, ki jih dodelita sekretar in predsednik Državnega sveta. Za svoje delo in delo notranje organizacijske enote, ki jo vodijo, so neposredno odgovorni sekretarju Državnega sveta.

Namestnik sekretarja Državnega sveta poleg namestništva tudi vodi notranjo organizacijsko enoto Sekretariat.

Za nadomeščanje in usklajevanje dela v notranji organizacijski enoti lahko vodja pooblasti javnega uslužbenca, razporejenega na delovno mesto v notranji organizacijski enoti.

11. člen

Položaji, na katerih se opravljajo naloge vodenja, usklajevanja in organiziranja dela v notranje organizacijski enoti, so:

- v Sekretariatu: vodja službe -namestnik sekretarja,
- v Službi za pravne in analitične zadeve: vodja službe,

- v Službi za odnose z javnostmi, promocijo in protokol: vodja službe,
- v Finančno - kadrovske službi: vodja službe.

Pogoji za pridobitev položaja in naziv, v katerem se lahko opravlja položaj, so določeni v prilogi Sklepa o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije.

Za pridobitev položaja se uporabljajo določbe, ki veljajo za zasedbo delovnega mesta.

12. člen

Za izvedbo zahtevnejših nalog, ki po svoji naravi zahtevajo sodelovanje javnih uslužbencev različnih notranjih organizacijskih enot, se lahko oblikujejo projektne skupine ali druge oblike sodelovanja.

Projektna skupina se lahko oblikuje tudi, kadar je pri nalogi potrebno sodelovanje zunanjih sodelavcev.

Projektno skupino in njene člane določi sekretar Državnega sveta.

13. člen

Za potrebe sodelovanja z institucijami Evropske Unije lahko sekretar Državnega sveta v le-te napoti stalnega ali začasnega predstavnika.

III. POSTOPEK SPREJEMANJA IN SPREMINJANJA SKLEPA O ORGANIZACIJI IN DELU SLUŽBE DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

14. člen

Sistemizacija mora biti v skladu z obsegom sredstev, ki so v finančnem načrtu Državnega sveta predvidena za plače in druge osebne prejeme.

15. člen

Sistemizacijo sprejme Državni svet v skladu s poslovníkom.

16. člen

Manjše spremembe sistemizacije sprejema kolegij Državnega sveta, kadar gre za:

- vse spremembe sistemizacije, ki nimajo finančnih posledic ali
- spremembe sistemizacije, ki se nanašajo na največ tri delovna mesta.

17. člen

Sistemizacija in njene spremembe se objavijo na način, ki omogoča seznanitev in dostop vsem javnim uslužbencem v službi Državnega sveta. Način seznanitve in dostopa določi sekretar Državnega sveta.

IV. VSEBINA SISTEMIZACIJE

18. člen

Sistemizacija delovnih mest mora biti prilagojena poslanstvu oziroma nalogam Državnega sveta in delovnim procesom, ki potekajo v Državnem svetu, ter oblikovana tako, da zagotavlja čim bolj učinkovito izrabo človeških virov.

19. člen

V službi Državnega sveta opravljajo javni uslužbenci naloge kot uradniki in kot strokovno-tehnični delavci.

Uradniška delovna mesta so:

- delovna mesta, na katerih se opravljajo javne naloge;
- delovna mesta namestnika sekretarja in vodij notranjih organizacijskih enot;
- delovna mesta javnih uslužbencev v notranjih organizacijskih enotah iz prejšnje alineje, na katerih se opravljajo zahtevnejša spremljajoča dela, ki so bistvenega pomena za izvrševanje javnih nalog in za opravljanje katerih je zahtevano poznavanje javnih nalog organa.

Delovna mesta javnih uslužbencev, na katerih se opravljajo druga spremljajoča dela, so strokovno tehnična delovna mesta.

20. člen

V sistemizaciji delovnih mest se določi število in vrsto uradniških in strokovno-tehničnih delovnih mest po notranjih organizacijskih enotah in na koncu sistemizacije skupno število navedenih delovnih mest.

Delovno mesto se določi skladno z razvrstitvijo delovnih mest glede na pretežno vsebino nalog, ki jih bo javni uslužbenec opravljal na tem delovnem mestu.

Pri posameznih delovnih mestih se v sistemizaciji navede:

- opis del in nalog,
- pogoje za opravljanje dela na delovnem mestu,
- tarifni razred, plačno skupino in podskupino ter plačni razred delovnega mesta oziroma naziva in morebitne dodatke k osnovni plači,
- ali se delo opravlja s krajšim delovnim časom od polnega delovnega časa,
- naloge, ki jih skladno s predpisi ne smejo opravljati ženske in mladina ter
- naloge, ki jih lahko opravljajo invalidi,
- oznako skupine, v katero spada delovno mesto glede na oceno tveganja,
- pooblastilo za dostop do tajnih podatkov.

Če gre za uradniško delovno mesto, se v sistemizaciji delovnih mest določi tudi nazive, v katerih se lahko skladno s predpisi opravlja delo na tem delovnem mestu.

21. člen

Delovno mesto se sistemizira v eni od organizacijskih enot.

Za potrebe uvajanja v delo na istem delovnem mestu lahko delata dva javna uslužbenca, vendar ne več kot en mesec.

Če je v isti organizacijski enoti več enakih delovnih mest, se v sistemizaciji delovnih mest navede število teh delovnih mest.

22. člen

Merila za določanje pogojev za delovno mesto so:

- zahtevnost in vrste nalog tega delovnega mesta,
- odgovornost in pooblastila,
- psihofizični in umski napori ter
- vplivi okolja.

V. RAZVRSTITEV URADNIŠKIH TER STROKOVNO-TEHNIČNIH DELOVNIH MEST V SLUŽBI DRŽAVNEGA SVETA

23. člen

Uradniška delovna mesta, strokovno-tehnična delovna mesta in položaji se razvrstijo v sistemizaciji, ki predstavlja prilogo k temu sklepu.

24. člen

Razvrstitev uradniških delovnih mest vsebuje:

- poimenovanje uradniškega delovnega mesta,
- navedbo nalog, ki se opravljajo na posameznem uradniškem delovnem mestu,
- navedbo nazivov, kariernega razreda in stopnje naziva v katerem se lahko opravlja delo na posameznem uradniškem delovnem mestu,
- zahtevano dolžino delovnih izkušenj,
- zahtevano strokovno izobrazbo in smer,
- posebne pogoje,
- zahtevana funkcionalna in specialna znanja oz. posebne sposobnosti,
- tarifne razrede, po katerih so razvrščena uradniška delovna mesta oziroma nazivi skladno z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
- plačno skupino in podskupino.

Razvrstitev strokovno-tehničnih delovnih mest vsebuje:

- poimenovanje strokovno-tehničnega delovnega mesta,
- navedbo nalog, ki se opravljajo na posameznem strokovno-tehničnem delovnem mestu,
- zahtevano dolžino delovnih izkušenj,
- zahtevano strokovno izobrazbo in smer,
- zahtevana funkcionalna in specialna znanja oz. posebne sposobnosti,
- tarifno skupino v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
- plačno skupino in podskupino.

Razvrstitev položajev vsebuje naziv oziroma nazive, v katerih se lahko opravlja posamezen položaj ter navedbo položajnega dodatka v skladu z veljavnimi predpisi.

25. člen

Pri uradniških delovnih mestih se glede zahtevane stopnje izobrazbe upošteva zahtevana stopnja izobrazbe za nazive, v katerih se lahko opravlja delo na tem delovnem mestu.

Za strokovno-tehnično delovno mesto se določi zahtevana stopnja izobrazbe skladno z uvrstitvijo v tarifno skupino v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Za posamezno delovno mesto se lahko določi več vrst izobrazbe iste stopnje.

26. člen

Za uradniška delovna mesta se upoštevajo delovne izkušnje, zahtevane za imenovanje v najnižji naziv, v katerem se lahko opravlja delo na tem delovnem mestu.

Kot delovne izkušnje se štejejo tiste izkušnje, ki jih je javni uslužbenec pridobil z opravljanjem del na delovnih mestih iste stopnje izobrazbe, vključno s pripravništvom v isti stopnji izobrazbe, in delovne izkušnje, ki jih je javni uslužbenec pridobil z opravljanjem del v organih javne uprave in drugih državnih organih na podobnih delovnih mestih za eno stopnjo nižje izobrazbe, razen pripravništva.

Za uradniška delovna mesta oz. nazive, za katere se ne zahteva univerzitetna izobrazba ali visoka strokovna izobrazba s specializacijo oziroma magisterijem znanosti, se predpisane delovne izkušnje skrajšajo za tretjino v primeru, da naloge na tem delovnem mestu opravlja javni uslužbenec, ki ima univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo s specializacijo oziroma magisterijem znanosti.

Za delovna mesta oz. nazive, za katere se ne zahteva specializacija, magisterij znanosti ali doktorat, zahteva pa se univerzitetna izobrazba ali visoka strokovna izobrazba s specializacijo oz. magisterijem znanosti, se predpisane delovne izkušnje skrajšajo za tretjino v primeru, da naloge na tem delovnem mestu opravlja javni uslužbenec, ki ima magisterij znanosti, doktorat oz. zaključen specialistični študij.

Za delovna mesta oziroma nazive se predpisane delovne izkušnje skrajšajo za eno leto v primeru, da naloge na tem delovnem mestu opravlja javni uslužbenec, ki ima opravljen pravniški državni izpit oziroma pravosodni izpit.

27. člen

Naloge na uradniškem delovnem mestu prvega kariernega razreda se opravljajo v enem ali dveh zaporednih nazivih. Naloge na uradniškem delovnem mestu ostalih kariernih razredov se opravljajo v treh zaporednih nazivih kariernega razreda. Naloge na položaju se praviloma opravljajo v enem ali dveh zaporednih nazivih.

V sistemizaciji se lahko za posamezna uradniška delovna mesta izjemoma določi, da se lahko opravljajo samo v zgornjih dveh nazivih.

Ob imenovanju v drug naziv, za katerega je določen enak ali nižji količnik za določitev osnovne plače, oziroma ob premestitvi na drugo delovno mesto, za katero je določen enak ali nižji količnik za določitev osnovne plače, javni uslužbenec lahko obdrži doseženo število napredovanj v višji plačilni razred.

Ob sklenitvi delovnega razmerja oziroma premestitvi na uradniško delovno mesto, ki se opravlja v višjem nazivu, se uradnika imenuje v najnižji naziv, v katerem se lahko opravljajo naloge na tem delovnem mestu, razen če je bil že pred premestitvijo imenovan v naziv, v katerem se lahko opravljajo naloge na delovnem mestu.

VI. DRUGE DELOVNOPRAVNE DOLOČBE

28. člen

Kraj opravljanja dela

Zaposleni opravljajo delo v prostorih Državnega sveta Republike Slovenije, Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana.

29. člen

Delovni čas

Delovni čas znaša 40 ur na teden.

Razporeditev in izraba delovnega časa se uredita v posebnem pravilniku.

30. člen

Poskusno delo in predhodni preizkus usposobljenosti

Sekretar Državnega sveta lahko odloči, da se delovno razmerje sklene pod pogojem, da javni uslužbenec uspešno opravi poskusno delo, ki lahko traja največ šest mesecev.

31. člen

O izbiri kandidatov odloča sekretar, ki lahko sestavi tričlansko komisijo, ki odloča o izbiri kandidatov za prosto delovno mesto.

32. člen

Odpovedni rok

Odpovedni rok za uradnike v VII. tarifnem razredu je tri mesece, za strokovno-tehnične javne uslužbence v VII. tarifnem razredu dva meseca, za ostale javne uslužbence pa en mesec.

33. člen

Ocena tveganja

Za posamezna delovna mesta je ocena tveganja določena v izjavi o varnosti z ocenjevanjem tveganja.

34. člen

Kodeks javnih uslužbencev

Zaposleni morajo spoštovati kodeks javnih uslužbencev. Ob nastopu dela v Državnem svetu se seznani z določbami in podpišejo izjavo o seznanjenosti.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

35. člen

Do začetka izplačevanja plač po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju se pri posameznih delovnih mestih v sistemizaciji namesto plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva določi količnik za določitev osnovne plače za delovno mesto oziroma nazive, v katerih se opravlja delo na delovnem mestu in dodatki.

36. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, prenehata veljati Sklep o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije (št. 040-03/93-2/7 in 040-03/93-2/7-1) in Akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v službi Državnega sveta Republike Slovenije (040-03/93-2/7 in nadaljnje spremembe).

37. člen

Ta sklep začne veljati s sprejemom v Državnem svetu in po objavi na oglasni deski, uporabljati pa se začne s 1. junijem 2008.

PRILOGI

Priloga 1: Organigram Državnega sveta

Priloga 2: Sistemizacija delovnih mest

Številka: 040-03/93-2/7-13

Datum: 21. 5. 2008

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik